

BEROUNKA

17-18.6
1989

Domů jsme se šli na nádraží Smíchov. Odtáhneme se písmenem
do největšího města před Berounem kde jsme postavili a vidali se
na dalekou cestu po lomu Berounský. Bylo nevlidné počasí, chmurno,
vypadalo to na dešť.

Po cestě prolínalo vše skoro perfektně. Když jsme došli k
koncovému mostu nad Lyma a Turov nám odvětili mi jsme našim
kuli (i jaký a pole). Když se viděli že jsme ještě popojeli níže
k Svatošovu a hle! Jalo bylo naše představení při pohledu na Svatoš.
Byl jako když se na něj vidíme státo kuli, ale nechtěl to
brat, udělal to pouze jediný bagristas
velikým bagrem. Jist' člověk mu dal
50 Kčs aby vyhloubil náhrad k říce a náložiště.
Náhrad k vodě se mu ještě docela povedl
ale náložiště vyrostalo jako zářez po
vožá. Mi jsme si postavili slany ne
na bagristove „náložiště“, ale u chrámu (náložiště nás bylo málo).

Byl stavěti slany se udělal ještě jeden problém: nejsem kjež!
k Alabros si mělych povadí, slany jsme vyprnuli pomoci lana!
Druh dem jsme hráli lakros a pamrlici.

Cesta domů prolínala klidně až k soutoku. Zde se musel
akurat omst soutok. Skoro všichni se koupali na adama, vybráti
jen kypě sírali co to je za blásky. Na Medianském jsou
se nikdo neprážel, zde jsme pojedli zbylé zářez.
Po djiadu do ledenice jsme ublížili lodě
přelížili se a jeli domů.

